

Кам'янський дошкільний навчальний заклад

«СОЛОМ'ЯНИЙ БИЧОК»

(казка на новий лад)

ТЕАТР НА ЛОПАТКАХ.

Вихователі:
Глобак Ю.С.,
Глобак М.С.

Мета: Ознайомити дітей з навколишнім світом, у всьому його різноманітті через образи, фарби, звуки. Виховувати художній смак, розвивати творчий потенціал, формувати стійкий інтерес до театралізованого мистецтва, що надалі визначить потребу дитини звертатись до театру, як до джерела емоційного співпереживання. Одержувати ігрову насолоду, що дозволяє глибоко закріпити отримані навички. Розвивати моторику рук, творчу уяву, пам'ять, логічне мислення. Активізувати словник дитини, удосконалювати звукову культуру мовлення, її інтонаційний лад, розвивати дитячу емоційну сферу, учити співчувати персонажам, співпереживати подіям, які розгортаються.

Дійові особи:

Дід

Баба

Солом'яний бичок

Ведмідь

Вовк

Лисиця

Заєць

Сонечко

Ніч

Баба: От біда, так біда!
Гроші кінчились. Нема!
Жили ми з тобою, жили,
І нічого не нажили.
Ні корови, ні теляти,
Ні індички, ні курчати...
В нас нема ні молока,
Ані м'яса, ні яйця.
І нема за що купити.
Як же далі будем жити?!

Дід : Не кричи на мене так,
Бо вже лопає в вухах!
Сам чогось би попоїв,
Крім капусти й буряків.
Що ж робить? Грошей нема.
Он лишень одна смола,
Та соломи скіртів три...

Баба: Ой, не можу, замовчи!
Що мені твоя смола
Та солома? Сил нема.
Я тобі про молоко,
Ну а ти мені про що?
Про солону? Про смолу?

Дід : Все, стара, усе. Мовчу!

Баба: Ну до чого тут смола
Та солома та?... Хоча...
Якщо все обмізкувати,
З цього можна дещо мати...
Так-так-так... А чом би й ні?
Треба спробувать мені!
Гірш як є, не буде вже.
Гей, старий!

Дід: Та що таке?

Баба: Кажеш, є у нас смола?
Знаєш що? Давай бичка
Із соломи ти зроби,
Його гарно обсмоли.

Дід: Та навіщо той бичок?

Баба: Так, роби без балачок!
В тебе бабця не дурна!
Є на плечах голова.
Дід: Та зроблю тобі бичка,
Із соломи третячка.
Будеш ти про нього дбати,
Та на мене менш кричати.
Ой, ліплю, ліплю бичка,
Із соломи третячка.
Ой, ліплю, ліплю малого,
Обсмолю його смолою.
Буде втіха моїй бабці,
Хай жене попастись вранці.
Ой, ліплю, ліплю бичка,
Із соломи третячка.

Бичок: Я – бичок-третячок,
В мене із смоли бочок.
Дід: Може, ти мені наснився?
Ще не чув я, щоб бички
Розмовляли так, як ти.
Ще й солом'яні? Ну й диво!

Бичок: Бабу клич. Нехай мене
Швидше пастися веде.
Зголоднів я, що й казати
Дід : Бабо! Бабо! Вийди з хати!
Подивися! Дивина!
Ущипни мене, стара!

(Баба щитає.)
Ай!!! Не сон. Вже точно знаю.
Лиш хіба таке буває?
Баба : Знаєш, діду, у наш час
Може статись все у нас.
Чи газет ти не читаєш?
Про прогрес не чув, не знаєш?
В них – багажник, в нас – мішок!
В них – комп'ютер, в нас – бичок.
Так! Ти рот не роззявляй!
Нас увечері чекай.

(Жене бичка на луг.)
Ти, бичку, отут пасися,
В ліс не йди, не заблудися!
Ну, пасись, пасись, бичку,
А я поки що посплю.
(Засинає на пеньку. Іде ведмідь.)
Ведмідь: О!!! Це що таке кудлате?
Ну й опудало! Ти хто?
І чого сюди прийшло?

Бичок: Я – Солом'яний бичок,
Дуже гарний третячок.
В соломі валявся,
У смолі купався.

Ведмідь: Дай соломи ти мені,
Залатаю бік собі.

(Чіпляється лапами)

Баба: Діду! Йди ведмедя бить!
Дід: А, голубчику, попався?
Дурень! Із бичком зв'язався!
Віддеру тебе.
(*Віддирає звіра*)
Пішли!
Не впирайсь, ведмедю, йди! (*тягне*)
Ось і погріб темний мій,
Ну, залазь уже мерщій!
(*Заптовхує ведмедя в погріб*)

Фу, насилочку упхав,
Ледве ляду не зламав.
Непоганий в нас улов.
Ну, сиди, а я пішов.

Баба: Попасися ще, бичку,
А я ще собі посплю.
Вовк: У-у! Я вовк! Голодний дуже,
Ще й подерте в мене пузо.
Ти хто такий?

Бичок Я – Солом'яний бичок,
Дуже гарний третячок.
В соломі валявся,
У смолі купався.

Вовк: О! Так в тебе є смола?
Дай, засмолю пузо я.
(*Хапається лапами*)

Баба: Діду! Діду! Вовк прилип,
Іди швидше його бить!
(*Прибігає дід*)

Дід: Що, вовчиську, теж попався?
Із бичком чого зв'язався?
Ну, гайда у погріб мій.
Та залазь уже мерщій!
(*Запихає вовка.*)

Ну, оце вже в нас улов!
Та такий, що будь здоров!
Баба: Молодчина ти, бичку,
Попасись ще на лужку.
(*Баба засипає, йде лисичка.*)

Лисиця: О, ти хто такий?
Бичок: Я солом'яний бичок.
Дуже гарний третячок.
В соломі валявся, в смолі купався!

Лисиця: Бачиш: дірка у хвості.
Дай засмолю я її.
Ну ж бо, швидко йди сюди!
(*Чіпляється, прилипає.*)

Бичок: А! Спіймалась?

Лисиця: Ой! Пусти!

Баба: Діду! Лиску забери!

Дід: Що, лисичко, й ти попалась?
Із бичком чого зв'язалась?
(*Дід тягне в погріб.*)

Запихайся в погріб мій!
Тільки ж ви отам дивіться!
Та не бийтесь, не гризіться!

Заєць: Ти хто? І як з'явився тут у лісі?

Бичок: Я- солом'яний бичок!
Дуже гарний третячок.
В соломі валявся, в смолі купався!

Заєць: Дай мені смоли, бочок полатаю!
Ой! Я прилип, здається...

Баба : Гей, діду! Йди сюди,
Ще й цього забери!
(Приходить дід.)

Дід: Що, розбійнику, попався?
Дострибався? Догорлався?
Теж у погріб! Ну, мерщій!
(Тягне)

Заєць: Ні, не смій!

Дід: Я дам: «Не смій!»
(Дід запихає зайця в погріб, баба приводить бичка).

Баба: Що ж, бичку, іди в хлівець.
Ти в нас справжній молодець!
(Дід сідає біля погрібця, точить ніж)

Дід: Вжик- вжик!

Ведмідь: Нащо точиш ніж?

Дід: Вжик- вжик!

Ведмідь: Змилуйся, не ріж!
Відпусти мене, прошу!

Дід: Гаразд, іди!
Тільки більше не кради!
(Ведмідь тікає, дід продовжує точити ніж.)

Дід: Вжик- вжик.

Вовк: Нащо точиш ніж?

Дід: Вжик- вжик.

Вовк: Змилуйся, не ріж!
Відпусти мене, молю,
Я... овечок прижену.

Дід: Ну, гаразд, гаразд, іди!
Тільки більше не кради.
(Вовк іде, дід продовжує точити ніж.)

Дід: Вжик- вжик!

Лисиця: Нащо точиш ніж?

Дід: Вжик-вжик!

Лисиця: Змилуйся, не ріж!
Відпусти мене, прошу!
Курку й гуску принесу.
Відпусти мене, дідусю!

Дід: Ну гаразд уже, іди,
Тільки більше не кради.
(Лисиця тікає, дід продовжує точити ніж.)

Дід: Вжик- вжик!

Заєць: Це хтось точить ніж?

Дід: Вжик- вжик!

Заєць: Ой-йо-йой! Не ріж!

Діду! Більш не повториться.

Дід: Вірю, вірю, не тремти!
Та іди уже, іди!

Ніч: Я— Нічка, темна Нічка,
Я справжня чарівничка.
Торкнусь усіх рукою
Вечірньою порою.
Затихне все відразу,
У сон порине зразу.

Дід: Ну, бабусю, пішли спати,
Вранці нам гостей стрічати.

Сонечко: Я— Сонечко, я— Сонечко,
Вже дивлюсь у віконечко.
Я так раненько встало
І личенько вмивало.
Я місяць підмінило,
Про ранок сповістило.
Вставайте, прокидайтесь,
Швиденько усміхайтесь!
Вже новий день настав
Лиш для хороших справ.
(Виходить ведмідь з бочкою меду.)

Ведмідь: Гуп! Гуп! Діду, відчиняй!
Та гостинець ось тримай.
Ось медок домашній мій.
Ну, пішов...

Дід: Мишку, постій!
В хату йди.

Ведмідь: Та ні, не треба.

Дід : Будем пити чай із медом.
(Пішли в хату.)

Вовк: Гуп! Гуп! Діду, відчини
Та овець у хлів жени!

Баба: Ану, вовчику, постій!

Вовк: Що, знов в погріб?

Баба: Ні, до хати.
Будеш в нас ти гостювати.
(Пішли в хату.)

Лисиця: Стук-стук! Діду, відчини,
Курку й гуску забери.
Птиця з мого курника!
Будуть яйця... Ну, пока!..

Баба: Лиско, лиско, постривай,
В нашу хату завітай.
(Пішли до хати.)

Заєць: Стук! Стук!

Дід: Хто це ще до нас?

Заєць: Відчиняй! Усе гаразд!
Ось, бабусю, буряки
І морквина. Борщ вари.

Баба: Ну заходь тоді до нас,
Там зібрались всі якраз.
(Заєць зайшов до хати.)

Дід: Ну, у тебе й голова!
Ну й додумалась, стара,
Щоб бичка оце зробити!

Баба: Так, умію в світі жити.
Ото ж, слухай свою бабу,
Не одну ще дам пораду.
Та й ти, діду, ще нівроку!
Виконав таку роботу.
Просто справжній молодець!
Є у нас тепер овець,
Яйця є і є медок.

(Виходить бичок)

Допоміг нам наш бичок.

Дід: Ну, а саме головне —
Друзів в нас багато є.

Всі: Тут і казочці кінець,
А хто слухав — молодець!